

valgets Forslag, hvorefter der vilde komme til at staa: **Udkomsten** til at gjøre Brug af sin Næringsadkomst. Det vilde altsaa vistnok være heldigt, om man kunde gjøre en lille Forandring deri. At fratage den Paagjældende Næringsbeviset paa en eller anden Maade, som det ærede Medlem har omtalt, have vi ikke fundet Anledning til at udtale os udtrykkeligt om. Hvis han fremdeles, efter at have mistet Netten til at fare som Skipper eller Styrmand osv., alligevel gjør det, paadrager han sig derved den almindelige Straf som Enhver, der driver Næring uden at have Net dertil, og Lovgivningen har heller ikke ellers i saa mange lignende Tilfælde givet særegne Bestemmelser om, hvorledes man skal fratage Bekommende hans Borgerkab. Der har det heller ikke forekommet Udvalget, at der var nogen tilstrækkelig Anledning til at foretage Forandring. — Hvad angaar § 20, kan det gjerne være, at det ærede Medlem har Net med Hensyn til Ordet „atter“. Vi have ikke helt overset det, men vi have egentlig ment, det var af disse mindre Ændringer, som vi ikke rigtig havde Lykt til at komme med. — Hvad § 25 angaar, da er Grunden til, at man er kommen med et nyt Forslag, den, at man har ment, at § 1 ikke kunde udstrækkes til at gjælde alle Skibe, idet man ved Skibe i juridisk Sprogbrug forstaa ethvertsfomhelst Fartøj, selv den mindste Baad, og det var for at finde en Begrænsning, saa at ikke enhver Baad skulde komme med, at vi have foreslaaet denne Ændring. Hvis der fremkommer de Uagtigheder, som det ærede Medlem fremhævede, vil Udvalget kunne tage under Overveielse inden næste Behandling, om det skulde være nødvendigt af den Grund at foretage en Ændring.

Justitsministeren (Melleman): Jeg kan med Hensyn til de af det ærede Udvalg tilsendte Ændringsforslag ganste i Almindelighed udtale, at jeg ikke har Noget at erindre imod dem; jeg kan gaa ind paa dem allesammen. Med Hensyn til de Ytringer, der ere fremkomne her idag, skal jeg ganste vist i det Hele udsætte at erklære mig over dem, indtil der maatte foreligge bestemte Ændringsforslag i den Retning, men der er dog et Par enkelte Punkter blandt disse, som jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om her. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at den paa-pegede Ændring i § 1 neppe vil være nødvendig; jeg tvivler ikke paa, at Loven alligevel vil blive forstaaet paa rette Maade. Hvad Ændringsforslagene til § 4 angaar, ser jeg ikke, at der kan indvendes Noget mod dem, om det end paa den anden Side vel maa erkjendes, at der ikke i Virkeligheden let vil kunne opstaa nogen Ulempe af den nuværende Redaktion. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere blevne fremsatte i Anledning af § 16, hvor jeg altsaa nu ser, at det kun er af et rent Belydshenssyn, at Udvalget har

stillet sit Ændringsforslag, skal jeg blot bemærke dette, at jeg ikke tror, der er nogen Anledning til at optage nogen særegen Bestemmelse om, at Næringsbeviset kan eller skal fratages den Paagjældende, thi det forekommer mig, at dertil maa Netten ogsaa uden en saadan Bestemmelse være berettiget. Naar en Kjendelse affiges, som gaar ud paa at fratage den Paagjældende Netten til at gjøre Brug af sin Næringsadkomst som Skipper, Sætteskipper, Styrmand eller Mastmester, saa ser jeg ikke Andet end, at Netten maa være berettiget til ved samme Leilighed at tage i sin Besiddelse hans Næringsbevis, for saa vidt det under Sagen er produceret, eller paa anden Maade med Lethed kan faas fat, men hvis man derimod tænker sig det Tilfælde, at det ikke saaledes af sig selv kommer i Rettens Hænder, eller den Paagjældende ikke vil udlevere det eller maasse ikke har det der paa Stedet eller deslige, tror jeg paa den anden Side, at det vilde være for vidt gaaet, om Loven skulde foreskrive, at der skulde anstilles særegne Undersøgere eller foretages særegne Skridt for at faae fat i dette Næringsbevis. Jeg tror, det hører til den Slags Ting, der ville jevne sig af sig selv i de allerfleste Tilfælde. Er Beviset tilstede, skjønner jeg ikke, at der kan være nogen Loviol om, at Netten kan beslaglægge det og tage det til sig som en Sikkerhedsforanstaltning, hvorved man betrygger sig Efterlevelsen af sit Dekret. — Hvad angaar de Bemærkninger, der bleve gjorte til Ændringsforslaget Nr. 24, da tror jeg, at de egne sig til at overveies, idet det jo vistnok er nødvendigt, naar man vil undtage en vis Klasse af Fartøier fra Lovens øvrige Bestemmelser, da at udtale sig nærmere om, hvorledes Forholdet med Hensyn til disse vil blive. Der er dog et Punkt, som jeg vil minde om, og det er, at disse Fartøier, som efter den nye § 25 blive undtagne, blive kun meget smaa Fartøier, med Hensyn til hvilke der kun meget sjældent vil være Tale om den Slags Forretninger. Det er nemlig ikke Fartøier paa 20 Kommerceløster, men paa 20 Tons eller 10 Kommerceløster, altsaa meget smaa Fartøier, hvormed der er Tale. Men jeg tror nok, at det kan være rigtig, at der behøves en nærmere Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til dem, da det jo naturligtvis kan tænkes, at Ulykker, der tilstøde saadanne mindre Fartøier, kunne give Anledning baade til almindelige Søforklaringer og kriminelle Undersøgelser, hvor altsaa det Spørgsmaal kan opstaa, om saadanne kriminelle Undersøgelser da ikke skulde foretages paa den Maade, Loven bestemmer. — Jeg tror, og det er den sidste Bemærkning, jeg skal gjøre, at den ærede Ordfører har Net i, at der ikke er nogen Grund til i § 3 at optage noget Nyt eller Særligt i Anledning af Ændringsforslaget til § 1, at der ogsaa skal gjøres Anmeldelse, naar Menneskeliv ere gaaede tabte.